

Literatura catalana

Sèrie 5

Opció d'examen

(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

Qualificació			TR
Exercicis	1		
	2		
	3		
Suma de notes parcials			
Descompte per faltes			
Total			
Qualificació final			

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. Expliqueu les successives decepcions i frustracions que pateix la protagonista de *Solitud*, de Víctor Català, i com aquestes experiències influeixen en el seu camí cap a l'autorealització.
[3 punts]

2. Expliqueu la importància, la funció i el significat dels elements de la natura a *Vent d'aram*, de Joan Vinyoli.

[2 punts]

3. Comenteu aquest fragment del segon acte de *Ball robot*, de Joan Oliver. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) El context del fragment en l'argument de l'obra.
- b) La caracterització dels dos personatges que dialoguen.
- c) La contraposició dels punts de vista dels dos personatges, tant pel que fa a la visió del matrimoni com a la concepció de la vida en general.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

CUGAT: Digues que soc un anormal, un maniàtic, un ximple...

OLEGUER: No, ja t'ho he dit: ets simplement un *intellectual*.

CUGAT (*sarcàstic*): Sí, soc un intel·lectual! Un home que pretén viure alhora dintre i fora de la societat, que es passa la vida fent-se preguntes a les quals prova inútilment de respondre, que s'alimenta d'idees i menysprea els fets. Una criatura absurda i indigesta que té l'audàcia de ser tímid i modest enmig de la petulància i l'aplom dels homes d'acció. És això, oi?

OLEGUER: Bé, força objectiu. Partim, doncs, de la teva definició. Tu ets un escèptic universal i jo, que visc en la realitat i de realitats, que crec en el que veuen els meus ulls, palpen les meves mans i em mostra el meu seny, tinc el deure d'aclarir-te la teva pròpia situació i provar de...

CUGAT: Gràcies, moltes gràcies! No t'esforcis en un treball inútil... (*Exaltat.*) A veure, tu, l'home de les solucions i les realitats, l'home de la raó infallible i del sentit pràctic, digues, què hauries fet en el meu cas? Explica't, si et plau, explica't!

OLEGUER: Jo? Què hauria fet en el teu cas? En primer lloc et diré que em costa molt d'imaginar-m'ho.

CUGAT: No defugis la qüestió!

OLEGUER: No, no la defujo... Per començar: la meva dona hauria callat, no m'hauria fet una confessió semblant.

CUGAT: Per què ho suposes?

OLEGUER: Que per què ho suposo? Han passat deu anys, les meves ocupacions m'abasseguen... i a ella l'abasseguen els fills. Arriba un moment que el matrimoni és una simple juxtaposició... Això no obstant, admetem la hipòtesi que la meva dona un bon dia em ve amb una contalla d'aquest gènere. Què faig, jo? Com reaccio? No faig absolutament res, no reaccio. L'escolto i immediatament oblidó el que m'ha dit. Passa el temps i tot se'n va en fum d'imaginacions. Mentrestant la cosa no m'ha fet perdre ni un minut de son, no m'ha distret ni així, m'entens?, ni així de la meva feina. Total: zero!

CUGAT: Sona a fals això, és bo per dir.

OLEGUER: I per fer, Cugat, i per fer! Encara no em coneixes prou. Admès el supòsit, jo raono d'aquesta manera: el meu amic és incapaç de fer-me una bretolada, i, si ho fos, tinc raons per creure que la meva dona no gosaria seguir-lo gaire lluny. Sé els punts que calça!

CUGAT: Digues-ho tot: i estimes la teva dona d'una manera molt relativa.

OLEGUER: Com te sembli... Però estimo absolutament la meva reputació i l'escàndol m'esgarrafa... (*Ara, de cop, li sonen les darreres paraules de CUGAT.*) ¿És que l'Eulàlia t'ha fet certes confidències?

OPCIÓ B

1. A partir dels personatges de Cecília i el Foraster, expliqueu quina relació hi ha entre la llibertat individual i la transformació col·lectiva a *Aigües encantades*, de Joan Puig i Ferrer. Tingueu en compte els corrents ideològics del Modernisme i l'afirmació que tanca l'obra: «Els forts s'ajunten i se'n van.»

[3 punts]

2. Barcelona, París i Mallorca són els principals espais que emmarquen la novella *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany. Expliqueu breument les característiques d'aquests tres espais al llarg de la trama i digueu quina funció tenen en relació amb la vida de la protagonista, Carola Milà.

[2 punts]

3. Comenteu el poema «Volts de Nadal», pertanyent a la secció «Les estampes» d'*El cor quiet*, de Josep Carner. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- La posició del poema en la secció «Les estampes».
  - La forma del poema, i de quina manera aquesta forma determina la presentació del tema.
  - La descripció del paisatge en relació amb les tradicions de la festa de Nadal (feu atenció als elements suggeridors d'una festa religiosa).

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Volts de Nadal

El fum de cada casa és com una encantada
columna; el sol somriu i no gosa esclatar;
al cel s'hi empereseix¹ dolcíssima ramada²
i vent i fred s'ajueuen del món en el llindar.³

5 Ni es mou, mentre s'encenen els fruits de l'arboçar,⁴
el pi, tothora⁵ jove, de gràcia bencossada;⁶
als morres⁷ de la mula i el bou lluu⁸ la rosada,⁹
i el bell encens¹⁰ que en brolla¹¹ mig no se'n vol anar.

10 Un àngel posa avui, invisible en son vel,
una mica de gust d'infantesa i de cel
al mató de la plata i la mel de la gerra.

Els núvols passen baixos, amb endemigs¹² de blau:
de sota els arbres puja, brandant,¹³ boira suau:
es mesclen els alens¹⁴ del cel i de la terra.

- s'hi empereseix*: 's'hi emmandreix'.
- ramada*: 'ramat'.
- llindar*: 'llinda, límit d'una entrada'.
- arboçar*: 'lloc plantat d'arboços, que fan un fruit vermell a l'hivern'.
- tothora*: 'sempre'.
- bencossada*: 'ben feta, de belles proporcions'.
- morres*: 'morros'.
- lluu*: 'llueix, brilla'.
- rosada*: 'gotes d'humitat ambiental condensada'.
- encens*: 'fum produït per la combustió de l'encens, una resina aromàtica'.
- brolla*: 'sorgeix, neix'.
- endemigs*: 'interval'.
- brandant*: 'gronxant-se'.
- alens*: 'les respiracions, els aires exhalats en respirar'.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans